

La Generalitat Valenciana, malalta d'hepatitis C

El brot epidèmic d'hepatitis C, a més de crear una inusitada alarma social, afecta de ple el conseller de Sanitat, Joaquim Farnós. Partits polítics i sindicats n'han demanat la dimissió.

El conseller de Sanitat Joaquim Farnós no va presentar la seua dimissió durant la compareixença al ple de les Corts valencianes, el passat dia 30 d'abril. Els grups de l'oposició contemplaren com es frustraven les seues pretensions perquè Farnós abandonara el càrrec per no donar solucions al brot epidèmic d'hepatitis C.

El brot epidèmic d'hepatitis C ha trasbalsat per complet la societat valenciana. L'alarma social i el nerviosisme que ha provocat aquest escàndol sanitari està sotragant fins i tot els fonaments de la Generalitat. I és que l'esclat d'aquest brot ha tret a la llum un incompliment flagrant de la missió essencial de la Conselleria de Sanitat que no és altra que vetllar per la salut dels ciutadans del país. Així, el paper representat pel conseller de Sanitat, Joaquim Farnós, ha estat clau.

Si atenem les paraules del responsable de sanitat del PSPV, Ignasi Subias, hi ha tres tipus de responsabilitats en l'afer. La primera és la penal i la resoldrà el jutge quan li corresponga. La segona és l'administrativa i és competència de la conselleria. La darrera és d'ordre polític, i és davant d'aquesta responsabilitat política que el conseller Farnós ha de respondre i encara no ho ha fet. Farnós, que va comparèixer el passat dijous 30 d'abril davant el ple de les Corts Valencianes, ha amagat el cap sota la taula. Des que començà l'afer de l'hepatitis C el passat dia 20 de març, Farnós s'ha desentès tot descarregant la pressió en els seus subordinats. Farnós no ha dimisit fins al moment i assegura que ho hagués fet si es considerara responsable del cas. Com sembla que no se'n considera, Farnós es manté a la conselleria amb el suport total de Zaplana, qui, des d'Orlando i acompanyat de Julio Iglesias, assegurava que el brot estava controlat.

Aquest intent de la conselleria d'evitar l'alarmisme, però, no ha reeixit del tot. En aquest sentit, Francisco Bucno, director general

de la Salut Pública, ha apuntat: "L'afer de l'hepatitis C és seriós i complex. No ens preocupa la quantitat de casos ni les estadístiques. Volem que els ciutadans del País Valencià tinguen un major nivell de salut". Un missatge del tot contradictori que ha deixat perpleja la societat valenciana i els mitjans de comunicació i que unit a la poca informació i també a la tardança a donar-la pot ensorrar la imatge de les autoritats valencianes.

D'altra banda, Esquerra Unida ha denunciat que la Conselleria de Sanitat substituïa treballadors del servei d'Inspecció, Vigilància i Epidemiologia per personal administratiu. Aquesta disfunció en el servei d'inspecció pot ser una de les causes d'aquest brot epidèmic. La central sindical Comissions Obres ha estat més contundent encara. El sindicat ha manifestat que hi ha hagut una fallida generalitzada del servei d'Inspecció de la conse-

lleria que no va saber detectar el brot fins que una empresa privada ho denuncià a la conselleria. Des d'UGT, les opinions són, si fa no fa, semblants. Aquest sindicat assenyala que hi va haver una manca de reacció de la Conselleria de Sanitat ja que es tenia constància de contagis des d'abans del 20 de març. Al capdavant, la confusió i l'alarma creades i les disfuncions del servei d'Inspecció han posat entre les cordes el conseller Farnós, qui escapolint-se de les seues responsabilitats ha pogut sortir-se'n evitant de dimitir. Sols ha reconegut errades aïllades en el servei d'Inspecció epidemiològica.

La Generalitat ha hagut de veure que l'escàndol no només l'afectava per l'alarma social. En l'estratègia per desmarcar-se del PP de cara als propers comicis, Unió Valenciana –partit que manté un pacte de govern amb el PP– ha pressionat el govern Zaplana. Tanmateix, l'executiu valencià i el grup parlamentari popular han contestat la petició de dimissió de Farnós, feta per UV, amb la de Villalba com a president de les Corts.

En els darrers anys, arreu d'Europa negligències mèdico-sanitàries de gran abast han comportat la dimissió de ministres alhora que han provocat grans rebomboris en l'opinió pública. Per posar un exemple, l'escàndol ocorregut a França amb la sang contaminada de sida al llarg dels anys vuitanta va provocar la dimissió en cadena de tots els responsables implicats. Tot un gest de responsabilitat política que ni Farnós ni els seus subordinats han posat en pràctica.

Salvador Giménez